

“Ustani. Postavljam te za svjedoka onoga što si vidio”

(usp. Dj 26, 16)

zajedništvo / sudjelovanje / poslanje

Prijedlog kateheze za proslavu Svjetskog dana mladih na nadbiskupijskoj razini u sklopu sinodalnog hoda Crkve Svetkovina Krista Kralja, 21. studenoga 2021.

CILJEVI:

- Razumjeti Crkvu kao zajednicu ustanovljenu na blagdan Duhova.
- Razumjeti Crkvu kao zajednicu koju vodi i u kojoj djeluje Duh Sveti.
- Prepoznati Mariju kao Majku Crkve i sv. Josipa kao njezinog čuvara.
- Razumjeti Crkvu kao obitelj - mjesto pripadanja i ostvarenja poziva i poslanja.

TRAJANJE

90 minuta

TIJEK KATEHEZE

1. Molitveni početak: 5 min
2. Motivacija: 10 min
3. Razrada teme: 45 min
4. Sinteza: 10 min
5. Aktualizacija: 15 min
6. Molitveni završetak: 5 min

MATERIJALI:

Klupko vune ili špage, Sveto Pismo

(ako postoji mogućnost organizacije rada u skupinama tada je potrebno: 2-3 hamer papira, flomasteri, kemijske, Radni list „Crkva“)

KLJUČNE RIJEČI:

Crkva, Sinoda, Marija, Josip, Duh Sveti

OBLICI RADA:

Rad u skupini, individualni, frontalni.

METODIČKI POSTUPCI:

Igra, razgovor, izrada plakata.

MOLITVENI POČETAK

Stojimo pred tobom Duše Sveti (prilog 1)

Stojimo pred tobom, Duše Sveti,
sabrani u tvoje ime.

Povjeravamo se samo tebi da nas vodiš:
nastani se u srcima našim,
pokaži nam put kojim nam je ići
i nauči nas njime pravo hoditi.

Slabi smo i grješni,
ali ti nas čuvaj da ne budemo nositelji nesklada.
Ne dopusti da nas neznanje odvede na pogrješan put
i da površnost ravna našim djelima.

Udijeli nam da u tebi pronađemo mjesto jedinstva
kako bismo zajedno kročili prema vječnomu životu,
ne udaljujući se nikada od puta istine
ni od onoga što je ispravno.

Za sve to molimo tebe,
koji djeluješ na svakome mjestu i u svakome vremenu,
u zajedništvu s Ocem i Sinom,
u vijeke vjekova. Amen.

MOTIVACIJA (preporučuje se da ovaj dio vode župni animatori)

Nakon uvodne molitve animator poziva sudionike da stanu u krug. Uzima klupko vune i prima ga za početak i izgovara riječi: „Ja sam IME i kršten sam u ime Oca i Sina i Duha Svetoga“. Kad izgovori rečenicu, baca klupko drugoj osobi u krugu, držeći kraj vune u ruci. Osoba koja primi klupko isto izgovara rečenicu i dodaje nekom u krugu, držeći dio vune u ruci. Isto se ponavlja dok svatko ne izgovori svoje ime i drži dio vune u ruci.

Među sudionicima će se stvoriti mreža i svi će na neki način biti povezani. Animator stoga skreće pažnju na tu povezanost i rečenicu koju su izgovorili, najavljujući temu današnjeg susreta – Crkva.

Pomoć animatoru:

Među nama se stvorila jedna mreža i svi imamo nešto zajedničko: svatko od nas je izgovorio rečenicu „Ja sam kršten u ime Oca i Sina i Duha Svetoga“ povezuje nas krštenje. Krštenjem smo postali djeca Božja i članovi Crkve. Ova nit koja nas povezuje ima dvostruko značenje: označava odnose koje međusobno uspostavljamo, a simbolizira i Duha Svetoga koji nas okuplja u zajednicu vjernika.

Danas ćemo govoriti o Crkvi- zajednici kojoj svi mi pripadamo i u kojoj ostvarujemo svoje poslanje doprinoseći izgradnji te zajednice. To je smisao i našeg današnjeg susreta na razini dekanata. Želimo se međusobno upoznati, povezati, razmijeniti iskustva te promišljati o zajedničkim novim inicijativama kako bismo i sami mogli još više doprinijeti izgradnji cijele Crkve.

RAZRADA TEME (preporučuje se da ovaj dio vodi đakon, svećenik, redovnik)

Vjerujem da vam je poznato kako je sveti papa Ivan Pavao II. 1896. godine započeo s molitvenim okupljanjima mladih, prvo u Rimu, iz kojih se kasnije razvio Svjetski dan mladih koji se održava svake tri do četiri godine i na kojem se, zajedno s papom, okupi nekoliko milijuna mladih katolika cijeloga svijeta. Sljedeći takav susret održat će se 2023. godine u Lisabonu. Pošto se veliki susreti održavaju svakih nekoliko godina Sveti Otac odlučio je da godine između velikih susreta ne ostanu *prazne* već da se u tim godinama organizira proslava Svjetskog dana mladih ali na lokalnim, (nad)biskupijskim razinama.

Papa Franjo u svojoj poruci za 36. Svjetski dan mladih ovaj hod koji se odvija na partikularnim razinama naziva *hodočašćem* i poziva biskupe i mlade diljem svijeta da se na svetkovinu Krista Kralja okupe u svojim biskupijama te kroz radosno slavlje

i zajedništvo već sada u svojoj sredini ostvaruju dio onoga slavlja i radosti kojima su obilježeni Svjetski dani mladih.

S druge strane, Božja Crkva je sazvana na Sinodu. Hod nazivan *Za sinodalnu Crkvu: zajedništvo, sudjelovanje i poslanje*. Ovim sazivom papa Franjo poziva cijelu Crkvu da se propitkuje o odlučnoj temi za njezin život i njezino poslanje: »Upravo je put sinodalnosti put koji Bog očekuje od Crkve trećeg tisućljeća« - reći će papa Franjo, uz poticaj da Crkva i danas, sa svim svojim članovima, promišlja o sebi ali i o putu kojim joj je ići u budućnosti.

Želja je zato i današnjih susreta mladih po cijeloj našoj Nadbiskupiji da i mi, kao dio Crkve – osobito zagrebačke – susretnemo jedni druge te obnovimo svoju svijest o pripadnosti toj Crkvi kao i obvezi naše uključenosti u izgradnju te zajednice. Kratko ćemo zato kroz tri temeljne odrednice Sinode vidjeti kamo to kao Crkva idemo i gdje je u tome naše mjesto.

ZAJEDNIŠTVO

„Ono što Gospodin traži od nas, u stanovitom smislu, već je sve sadržano u riječi ‘Sinoda’“ koja je „drevna i časna riječ u predaji Crkve, čije značenje doziva u svijest najdublje sadržaje Objave“. To je „Gospodin Isus koji predstavlja samoga sebe kao ‘Put i Istinu i Život’ (Iv 14,6)“, a „kršćane, koji idu za njim, isprva se nazivalo ‘učenicima Puta’ (usp. 9,2; 19,9.23; 22,4; 24,14,22).

Ovim riječima papa Franjo približava nam prvi smisao Crkve – zajedništvo braće i sestara na istome putu. U svemu što živi, naviješta i čini Crkva želi nasljedovati put Isusa Krista izgrađujući trajno zajedništvo prvo s Njime slaveći sakramente i dopuštajući Duhu Božjemu da je oblikuje i vodi.

1. Zajedništvo s Kristom

Prvo, dakle i temeljno zajedništvo je zajedništvo Crkve i Krista. Iz ovoga naime zajedništva izvire svako zajedništvo vjernika. Zajedništvo krštenika proizlazi iz krštenosti u jedno ime, ime Trojedinoga Boga objavljenog u osobi

Isusa Krista. Iz ovog jednog krštenja baštinimo istu vjeru, a onda i istu ljubav sa željom da se i u nama danas prepoznaje *jedno srce i jedna duša*.

Sveti Pavao osobito je slikovit kada govori o Crkvi koristeći se slikama Tijela, prizivajući tako u pamet svima kako smo udovi jednoga, istoga tijela kojemu je glava Krist (usp. Ef 4, 1-6:15-16; 1 Kor 12,12-22). Pozvani smo zato svako nastojanje i pothvat promatrati u svjetlu Božje riječi, razmišljajući o povezanosti s Gospodinom, nastojeći uvijek u svemu tražiti i vršiti Njegovu volju.

Ovo zajedništvo jednog tijela Kristova posebno dolazi do izražaja u već spomenutoj liturgiji Crkve, to jest u slavljenju sakramenata u kojem Crkva obogaćena raznolikošću kultura, jezika i naroda upućuje istu molitvu Gospodinu ispovijedajući tako jedinstvo i zajedništvo nauka, vjere i sakramenata.

2. Zajedništvo braće i sestara u Crkvi

Svijest da smo po krštenju braća i sestre, dionici istoga Puta i članovi iste velike Kristove obitelji obvezuje nas na međusobno zajedništvo ljudi, osobito na partikularnim, mjesnim razinama. Upravo sinodalni put u sebi nosi duboko iskustvo ovakvoga, ljudskoga zajedništva. Povezani sa Svetim Ocem, biskupima, svećenicima, Bogu posvećenim osobama, svim katolicima svijeta želimo svaki u svojoj biskupiji promišljati o Crkvi u današnjem svijetu i čuti jedni druge kako bismo pred sebe stavili nove ciljeve sa željom širenja i svjedočenja ljepote zajedništva Crkve.

Crkva je dakle stvarnost protkana međuljudskim odnosima i povezanostima. Kako je već bilo i rečeno – ovaj današnji susret mladih po našim dekanatima upravo je slika te želje za još većim povezivanjem, za rušenjem granica pripadnosti i navezanosti samo jednoj sredini te označava duhovnu povezanost svih mladih naše nadbiskupijske obitelji. Kad upoznamo jedni druge, kad damo priliku jedni drugima ubrzo se otvaraju novi obzori

suradnje i zajedničkih mogućnosti i pothvata. Susret s drugim pomaže mi prihvaćati drugog i drugačijeg, ići u susret svakome čovjeku, biti tu za svakoga.

Ovo iskustvo susreta u Crkvi započinje u onoj temeljnoj zajednici – u župi. Važno je danas posvijestiti si opet iznova ulogu i značenje župe u osobnom životu. Iskustvo Crkve kao obitelji upravo je ovdje najopipljivije jer tu činimo *prve korake* u vjeri i molitvi, tu se pronalazim i ostvarujem kao vjernik s talentima i darovima koje umnažam i dijelim u raznim pastoralnim zajednicama, tu rastem i odgajam se i kao čovjek i kao kršćanin. Ovo se iskustvo ona širi na zajedništvo više župa – zajedništvo dekanata – koje pak vrhunac i ljepotu pronalazi u pripadnosti i zajedništvu (nad)biskupijske obitelji. Važno je zato biti dionik i promicatelj zajedništva u Crkvi jer to trajno pobuđuje i stavlja pred svakoga od nas i poziv za sudjelovanje u životu Crkve.

SUDJELOVANJE

Upravo je poziv na sudjelovanje, još više svijest o potrebi sudjelovanja u oblikovanju života Crkve druga odrednica sinodalnog puta kojim ide Crkva. Svijest da pripadam određenoj zajednici u meni bi trebala izazivati potrebu da sudjelujem u životu te iste zajednice, da doprinosim njezinom razvoju i djelotvornosti. Zato će Sinoda pozvati Crkvu da propita područje sudjelovanja svih njezinih članova u svim područjima njezina života i djelovanja. Ovaj današnji susret želi i nas ohrabriti ali i potaknuti na još zauzetije sudjelovanje u životu, prvo župnih, a onda i nadbiskupijske zajednice.

Lako se u čovjeku rodi stav da se njega neke stvari ne tiču ili da će to netko drugi napraviti i riješiti. Svi naši susreti, počevši od susreta raznih župnih zajednica zato nisu svrha samima sebi, nisu *susret radi susreta* već uvijek imaju u vidu širi kontekst, dobro šire zajednice. Vrijedno je zato propitati se do koje mjere svaki od nas sudjeluje u životu Crkve, odnosno s druge strane do koje mjere dopuštam, možda kao odgovorna osoba da i drugi

imaju dijela u nečemu, da doprinesu i vlastitim prijedlogom, mišljenjem, idejom. Neka današnji susret bude prilika da čujemo jedni druge, da damo priliku jedni drugima za aktivnom sudjelovanju u životu i radu naših zajednica bez straha pred novim i drugačijim idejama i projektima.

Sinoda ističe kako je sudionička Crkva ujedno i suodgovorna Crkva. Vrijedno je zato još jednom istaknuti kako se ne treba libiti govoriti, predlagati, preuzeti inicijativu u odgovornosti za zajednicu i ljude s kojima surađujemo. Papa Franjo poziva nas kao Crkvu da se na zadovoljimo kriterijem „oduvijek je tako bilo i oduvijek se tako radilo“ već da budemo nositelji novog poleta evangelizacije, novih načina i sredstava prenošenja žive riječi Božje. Važno je zato da i vi kao mladi, članovi određenih zajednica, uvijek potičete i pozivate na sudjelovanje ostalih koji su možda po strani te da, s druge strane, vlastitim odgovornim sudjelovanjem svjedočite kako je Crkva ne samo obitelj i zajednica vjernika već i mjesto u kojem dobivam ali i ostvarujem poslanje.

POSLANJE

Kao Crkva svi bismo i danas trebali biti svjesni svoga poslanja. Crkva kao univerzalna zajednica Kristovih vjernika dobila je poslanje propovijedanja i navještaja Radosne vijesti svim narodima. Dakle, svjedočiti Evanđelje i živjeti njegove norme za svakoga vjernika trebalo bi biti načelo života. To znači da svaki u svom životu prvo usađuje kreposti Evanđelja te daje toj riječi da ga oblikuje i vodi kako bi onda mogao zajedno s drugima ostvarivati poslanje Crkve.

Uz navještaj Evanđelja i evangelizaciju Crkva ima poslanje biti milosrdno lice Oca nebeskog u svijetu i to poduzimajući konkretna djela ljubavi i brige za čovjeka osobito odbačenog, siromašnog, zapostavljenog – onog na periferiji, kako to često ističe papa Franjo. Poslanje Crkve svakako je dakle i socijalne, humanitarne naravi. Briga za svakog čovjeka i spremnost da

se svakoga ljubi ostvarivanje je Kristove želje da naše služenje bude prepoznatljivi znak pripadnosti njegovoj Crkvi.

To služenje pak posebno dolazi do izražaja u poslanju koje proizlazi iz poziva koji se pak rađaju u okrilju Crkve, a koje je Crkva pozvana njegovati i podržavati.

1. Bračni i obiteljski poziv

Poziv na bračno zajedništvo prisutno je već na prvim stranicama Svetoga Pisma. Muškarac i žena, u međusobnom darivanju i življenju vjernosti, postaju jedno tijelo a njihovo zajedništvo slika je ranije spomenutog zajedništva Krista i njegove Crkve. Bračna ljubav muškarca i žene tako postaje slika one ljubavi kojom Krist ljubi svoju Crkvu. Na poseban način pred nama kroz proteklu godinu, koja je bila posvećena sv. Josipu i apostolskoj pobudnici *Amoris laetitia*, stoji lik Svete obitelji. Marijina spremnost na služenje Gospodinu, njezino predanje Božjoj volji i za nas postaje primjer povjerenja i otvorenosti Gospodinovu vodstvu uz svijest da nismo prepušteni samima sebi – dok nam daje zadatak i poslanje Gospodin uvijek šalje i pomoć. Upravo to vidimo u liku sv. Josipa, čuvara Svete obitelji i zaštitnika cijele Crkve. Njegovo pouzdanje u Gospodinovo obećanje i njegova vjernost Gospodinu izvor su Josipove stamenosti i odvažnosti, odvažnosti koja i nas potiče da ne ostanemo statični već da uvijek iznova idemo naprijed tražeći nova rješenja i načine. Svjestan upravo tih Josipovih odlika papa Franjo stavlja ga pred cijelu Crkvu kako bismo bili ljudi snova ali ne i sanjarenja već i konkretnog zauzetog, djelovanja. Sveti Josip zato i jest najbolji primjer oca i muškarca koji u vjernosti svojoj zaručnici ne djeluje ishitreno već vođen željom da čini ono što je po Božjem mijenja svoje planove i ide u nove pothvate sve na izgradnju vlastita dobra i dobra njegove obitelji.

2. Duhovni poziv i posvećeni život

Obitelj kao prva, kućna Crkva, uz svjedočanstvo zajedništva supružnika i snagu zajedničke molitve postaje tako i izvorom novih zvanja koje se, kako

kaže molitva, rađaju na njivi Crkve. Po plodnom životu vjere u obitelji rađaju se i nova djeca Crkve, na poseban način oni sinovi i kćeri koji sav svoj život žele posvetiti Gospodinu i služenju braći i sestrama u raznim zajednicama.

Potrebno je danas stoga još više slušati razna lijepa i bogata svjedočanstva duhovnoga poziva te omogućiti mladim ljudima koji u srcu nose nemir i pitanja koja se tiču njihove budućnosti da upoznaju svu raznolikost rada u dijecezanskim ili redovničkim zajednicama i zvanjima.

Lijepo svjedočanstvo poziva danas će na središnjem slavlju u Karlovcu dati i naši bogoslovi koji će za vrijeme euharistijskog slavlja primiti kandidaturu, to jest na pola puta svoje formacije pred biskupom će obećati da će od sada još više raditi na svojoj duhovnoj, ljudskoj i intelektualnoj izgradnji te zajedno s Gospodinom ostvarivati svoj put zvanja sve do trenutka ređenja.

Vrijedna su iskustva posvećenih i zaređenih osoba, zato je potrebno uvijek pronalaziti svijetle primjere života vrijednih radnika te pomoći mladima da se i sami oduševljavaju za takvo služenje i poslanje.

SINTEZA

Zajednica je važan element čovjekova razvoja. Svaki čovjek rađa se u zajednici. Prva zajednica u kojoj sudjelujemo jest dakle obitelj. U njoj uspostavljamo prve odnose, usvajamo stavove, radne, higijenske, društvene i druge navike, usvajamo moralni i religijski svjetonazor. U obitelji stječemo odgovornost za svoje postupke, osjećaj privrženosti te samo pouzdanja i međusobnog uvažavanja. Obitelj daje prva iskustva zajedništva. Kasnije tijekom života sudjelujemo u raznim vrstama zajednica: različitih oblika i brojnosti i u svakoj od tih zajednica produbljujemo ono što smo primili u obitelji i stječemo neka nova iskustva. Osnova svake zajednice jest odnos u kojem se događa susret s drugom osobom i ostvarenje mene kao osobe. Pojedinac može postojati sam za sebe i razmišljati o sebi na apstraktan način, međutim sebe, svoje sposobnosti i nesposobnosti najbolje upoznajemo u

susretu s drugim, a to se događa u zajednici. Dakle, svaka osoba, za potpuni razvoj i afirmaciju treba zajednicu. A mi, vjernici krštenjem smo postali članovi Crkve – zajednice vjernika koji vjeruju u Isusa Krista – u njoj možemo živjeti odnose s drugima, ali i odnos s Bogom.

Današnji susret neka nam pomogne zato da obnovimo svoju ljubav prema zajednici kojoj pripadamo; da otvorimo svoje srce za druge ljude, nove ljude u tim zajednicama te da promišljamo kako pomoći da se djelo Crkve širi i nastavlja svakoga dana po svakome od nas.

U svojoj poruci na to nas poziva i papa Franjo koji ponavlja one riječi koje je u susretu s Kristom čuo sv. Pavao: „ Kristov je poziv Pavlu danas upućen svakom mladiću i djevojci: Ustani! Ne možeš ostati na zemlji i sažalijevati samoga/samu sebe, ima jedno poslanje koje te čeka! I ti možeš biti svjedokom djelâ koja je Isus započeo u tebi.“

*AKTUALIZACIJA (ovaj dio može se organizirati ukoliko za to postoje uvjeti – dovoljno mjesta za rad dvije, tri skupine; preporučuje se da ovaj dio vode animatori)

Pomoć animatoru (prilog 2):

Podijelit ćemo se sada u skupine. Svaka će skupina dobiti jedan hamer papir i pitanja koja se tiču točaka o kojima smo slušali u katehezi. Cilj je da svatko od nas promišlja stvarnost Crkve te da čujemo prijedloge i ideje koje ćemo, zajedno sa svojim iskustvima Crkve zapisati na hamere te na kraju usporediti rezultate rada po grupama.

MOLITVENI ZAVRŠETAK

Prema molitvi sv. Augustina

Gospodine Isuse, daj da upoznam sebe i upoznam Tebe.

Daj da shvatim gdje želiš da iskoristim svoje talente.

Daj da prihvatim svoje mane i vrline kao sredstvo tog djelovanja.

Daj da sve što mi se dogodi prihvatim kao da dolazi od Tebe.

Daj da mogu hrabro živjeti situacije u kojima ne ide kako sam želio.

Daj da se odrekнем sebe i slijedim Tebe i da Te uvijek želim slijediti.

I da budem među onima koje ti odabereš.

Daj da budem voljan poslušati zbog Tebe.

Daj da ne pristajem ni uz što osim uz Tebe.

Daj da mogu biti siromašan radi Tebe.

Pogledaj na mene da bih Te mogao voljeti.

Pozovi me da bih Te mogao vidjeti

i zauvijek uživati u Tebi. Amen.

Za sinodalnu Crkvu

zajedništvo | sudjelovanje | poslanje

Prilog 1.

STOJIMO PRED TOBOM, DUŠE SVETI

(Adsumus Sancte Spiritus)

Stojimo pred tobom, Duše Sveti,
sabrani u tvoje ime.

Povjeravamo se samo tebi da nas vodiš:

nastani se u srcima našim,
pokaži nam put kojim nam je ići
i nauči nas njime pravo hoditi.

Slabi smo i grješni,

ali ti nas čuvaj da ne budemo nositelji nesklada.

Ne dopusti da nas neznanje odvede na pogrješan put
i da površnost ravna našim djelima.

Udijeli nam da u tebi pronađemo mjesto jedinstva
kako bismo zajedno kročili prema vječnomu životu,
ne udaljujući se nikada od puta istine
ni od onoga što je ispravno.

Za sve to molimo tebe,

koji djeluješ na svakome mjestu i u svakome vremenu,
u zajedništvu s Ocem i Sinom,
u vijeke vjekova. Amen.

Prilog 2.

Radni list „Crkva“

Pred vama je pet poziva „Ustani!“ kojima Papa zaključuje svoju poruku za Svjetski dan mladih. Pročitajte navedene tvrdnje a potom kroz kratku raspravu napišite na hamer papir vaša pozitivna iskustva Crkve ali i prijedloge s obzirom na pročitane rečenice.

- 1. Ustani i svjedoči o svom iskustvu slijepca koji je susreo svjetlo, koji je vidio dobrotu i ljepotu Božju u samome sebi, u drugima i u zajedništvu Crkve koje pobjeđuje svaku samoću.**
  - moje iskustvo zajedništva u Crkvi?
  - komunikacija u Crkvi / u zajednicama?
  - prihvaćenost u zajednici? spremnost na razumijevanje?
- 2. Ustani i svjedoči o ljubavi i poštivanju koji se mogu uspostaviti u ljudskim odnosima, u obiteljskom životu, u dijalogu između roditelja i djece, između mladih i starih.**
  - moje iskustvo ljubavi u Crkvi? iskustvo prijateljstva?
  - odnosi u zajednicama – treba li što mijenjati?
  - mjesto obitelji u Crkvi?
  - mjesto mladih?
- 3. Ustani i brani socijalnu pravdu, istinu i pravednost, ljudska prava, progonjene, siromašne i slabe, one čiji se glas ne čuje u društvu, migrante.**
  - moje viđenje socijalnog djelovanja Crkve?
  - jesam li upoznat s radom Caritasa, misija?
  - može li Crkva i kako poboljšati svoj rad na tim poljima djelovanja?
- 4. Ustani i svjedoči o novome pogledu koji ti omogućuje da očima punim divljenja promatraš stvoreni svijet, koji ti omogućuje da promatraš Zemlju kao naš zajednički dom i daje ti hrabrost da braniš cjelovitu ekologiju.**
  - činimo li dovoljno za očuvanje prirode?
  - što kao zajednica vjernika možemo učiniti za ekologiju?
  - briga za zajednički dom kao temelj dijaloga s drugima?
- 5. Ustani i radosno svjedoči da Krist živi! Širi njegovu poruku ljubavi i spasenja među svojim vršnjacima, u školi, na sveučilištu, na radnome mjestu, u digitalnom svijetu, posvuda.**
  - uspijevam li svjedočiti Krista?
  - koliko mi zajedništvo Crkve u tome pomaže?
  - Crkva i digitalno doba?